

Vejledende stikord til reeksamen i HD Erhvervsret - Vinter 2012/2013- (HD 1. del)

Opgave 1

Sp1: Gitte er tilbudsgiver. De små Vandaler er tilbudsmotager. Der er tale om et mundtligt tilbud, men der er givet frist til accept, jfr. Aftl. §3,2. Der er ikke fastsat acc.frist i henh. t. §2, derfor beregnes fristen efter §3,1. Accepten er fremme 14 dage senere. Spørgsmålet er umiddelbart, om dét er indenfor den legale acceptfrist. Imidlertid mister dette betydning, da der desuden er tale om en uoverensstemmende accept, idet tilbuddet lød på 10 stk. stole til en samlet pris på 25.000kr. Accepten lyder på 5 stk. stole til en samlet pris på 12.500kr. Dette må betragtes som en §6 stk. 1-situation. (Argumentation, som går ud på, at det ikke nødvendigvis må ses som en uoverensstemmende accept, hvis de samme parter tidligere har indgået aftale, hvor et antal i tilbuddet blot skal ses som den øvre grænse, skal naturligvis accepteres som en rigtig løsning – i den absolut øvre del af skalaen - men det kan ikke kræves.).

"H-Gruppen er således ikke forpligtet til at levere

Sp2:

Som i sp1 er der tale om en ikke-fastsat acceptfrist, således at fristens længde skal vurderes efter Aftl §3. Acceptfristen er hér 2 x forsendelsestid + "rimelig betænkningstid". Det er den studerendes overvejelser omkring de 3 led, der er afgørende. Der kan argumenteres såvel for som imod aftaleindgåelse.

Sp3:

Cæsilie er mindreårig, og kan umiddelbart ikke gyldigt indgå aftaler jfr. Vml.§1,2. Vml.§42,1 er uanvendelig, da Cæsilie er under 15 år. Tilbage står den ulovhjemlede "pengeregel". En diskussion heraf er nødvendig. Overvejelser omkring den handlendes gode/onde tro er relevante. Umiddelbart må man komme frem til, at beløbets størrelse gør, at den handlende må vurderes at være i ond tro i forhold til "pengereglen" og således kan aftalen ikke fastholdes. Overvejelser omkring den handlendes gode tro mht. Cæsilies mindreårighed (jfr. At C. "ser noget ældre ud end hun er") er derimod IKKE relevante i forhold til ugyldighedsgrunden umyndighed, jfr. at det er en stærk ugyldighedsgrund. Det vil derfor være en fejl, at anføre dette i dén relation.

Aftalen er således ugyldig, og skal gå tilbage, jfr. Vml.§45

Sp.4:

A: Erstatningsbetingelserne skal overvejes. Således skal der argumenteres for ansvarsgrundlag, kausalitet, adækvans og tab. Argumentationen er afgørende. Umiddelbart er alle betingelser klart opfyldt, og Lidenlund kan få erstatning.

B: Det fremgår af opgaveteksten, at Lidenlund er indlagt i 2 uger, og at han får varige mén. Jfr. Eal.§1 er der mulighed for erstatning for disse tab. Mht. et evt. tab i anledning af ikke-opnået attraktivt job, må den studerende se dette som en inadækvat følge af Cæsilies skadegørende handling, og således et tab, som ikke kan udløse erstatningskrav.

C: Jfr. Eal. §24a er børn erstatningsansvarlige for deres skadegørende handlinger. Cæsilie er derfor selv erstatningsansvarlig for skaden. Evt. kan der ske nedsættelse i henh. t. §24a, sidste led eller §24. Gitte hæfter som værge(objektivt), - for de første 7.500kr- for den hjemmeboende Cæsilie's skadegørende handlinger, jfr. Forældreerstatningsansvarsloven §1. Det kan dog ikke forventes, at de studerende er bekendte med denne lov, da den ikke er omtalt i D.P.

Opgave 2

Sp 1:

Et fakturakrav behandles efter de for simple gældsbreve gældende regler.

Det beløb Totalkøbmanden kan acceptere er 10.000 kr. og det skal han under alle omstændigheder betale til Ib Pral, jf. princippet i GBL § 29, men herom er der reelt heller ingen tvist.

Det følger af GBL § 27 at Ib Pral ikke får bedre ret end Bo Grøn og videre af § 28, at Totalkøbmanden kan modregne, dvs. modregne de omtvistede 5.000 kr. Dermed kan fastslås, at Ib Pral ikke får mere end 10.000 kr. fra Totalkøbmanden.

De 5.000 kr. Ib Pral herefter mangler, kan han kræve hos Bo Grøn, hvilket følger af princippet i GBL § 9.

Sp 2:

Det bør konkluderes, at Kim Kvik har opnået sin aftale med Bo Grøn ved svig, hvilket medfører at aftalen er ugyldig, jf. AFTL § 30, stk. 1.

Ugyldighedsvirkningen fører til, at hver part skal tilbagelevere det modtagne, men denne mulighed kompliceres af, at Kim Kvik har videresolgt anlægget.

Uanset at anlægget er solgt til frilandsgartneren på kredit, er aftalen mellem Kim Kvik og frilandsgartneren bindende, hvilket sker allerede fra aftalens indgåelse.

Når ugyldighedsgrunden defineres som svag, hvilket er tilfældet ved svig, vil situationen være den, at det ikke kan ske vindikation fra en godtroende erhverver.

Den svigagtige adfærd fra Kim Kvik må givet bevirke, at Bo Grøn har mulighed for at få erstatning fra Kim Kvik, men om det bliver på 50.000 kr., kan ikke umiddelbart konkluderes.

Sp 3:

Bo Grøns skikøb vil være at definere som et forbrugerkøb.

Det faktum at skiene ikke havde nøjagtig samme farve, kan næppe medføre at køber har mangelindsigelser, idet det må formodes, at køber har beset skiene da han købte dem.

Når opgaveløser alligevel frem til at der kan gøres mangelindsigelser gældende over for sælger, bør KBL § 78, stk. 3 nævnes som en nærliggende mulighed for sælger.

Det faktum at Bo Grøn ikke får brug for skiene pga. andre rejseplaner, giver ikke hævebeføjelse. I dansk aftaleret ret er der ikke fortrydelsesret ved køb i fast forretningssted. Ud fra en rimelighedsbetragtning vil det heller ikke være muligt at overføre risikoen bristede forudsætninger på sælger.

Sp 4:

Der er fra Bo Grøns side opnået en præmiereduktion via en bevidst forkert oplysning til selskabet.

Principielt kan overvejes, jf. princippet i FAL § 4, om det fritager selskabet for erstatning, hvilket dog næppe vil være tilfældet, jf. nedenfor.

Det skal nemlig erindres, at selskabet jo gerne vil tegne forsikring selv om der er stråtag.

Dette må føre til, at princippet i FAL § 6, stk. 2 kan anvendes, hvorved erstatningen angiveligt nedsættelse til 1/3 af skaden, dvs. der udbetales 300.000 kr. i erstatning.